

God in de Stad

Startzondag 13 september 2020 - Christus Triumfatorkerk

Bijbellezing: Handelingen 17, 16-34

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

- **KOMEN**

Welkomstwoord door de ouderling van dienst en aankondigen aanvangslied

- Aanvangslied 'Dit, dit is de wereld' (allen)

- Moment van Stilte

- Begroeting en bemoediging

- Mentimeter

Wie vieren er vandaag met ons mee en waar? In de kerkzaal, buiten op het plein of thuis voor een scherm?

- Psalm van de zondag 'De aarde en haar volheid zijn' (Psalm 24: 1 en 5) (solo)

- Kyriegebed

Deze foto is ons kyriegebed vandaag. Een vrouw met een kind op haar arm. Op de achtergrond de vlammen van een brandend vluchtelingenkamp. Moria – op Lesbos. Een plek waar 3000 vluchtelingen kunnen worden opgevangen. Een plek waar er 13.000 leefden. Tot deze branden. Nu slapen ze op parkeerplaatsen, langs de kant van de weg of waar ze maar een plekje kunnen vinden. Deze foto geeft onze onmacht aan om gastvrij te zijn voor mensen op de vlucht voor oorlog en geweld. Het liefst houden we ze daar – ver bij ons vandaan.

God wees daar – bij al die mannen en vrouwen, kinderen en ouderen. Wees daar Heer, bij die mensen verloren langs de kant van de weg. Opnieuw op de vlucht. En wees bij ons – dat onze verharde harten open gaan. Dat we de ruimte zien die we te bieden hebben. Dat we lef krijgen onze rijkdom te delen. Heer ontferm U over hen – machteloos en wanhopig. Ontferm u over ons niet in staat ruimhartig te zijn. Ontferm U over uw wereld, amen.

- Glorialied: 'Aan U behoort, o Heer der heren' (Lied 978: 1 en 4) (solo)

WOORD

- Inleiding op het thema: God in de stad
Deze **foto** staat op de website en ook in de Nieuwsbrief.
U vindt hem ook op bezuidenhout.nl. De foto is gemaakt door Koen de Lange vanaf de KPN telecomtoren in het Beatrixkwartier. Je ziet een overzicht van onze wijk. Een brei aan huizen en kantoren. En als je goed kijkt zie je, als een baken midden in de wijk, een witte strakke klokkentoren.
In de hectiek van het leven. De drukte van de kantoren en de stress die het leven met zich mee brengt een toren die naar boven wijst. Een klok die je roept. Een rustpunt in de wijk. God in de stad.
De afgelopen week zijn Janita, Bo, Esther en ik van de commissie erediens met andere ogen door onze wijk gelopen en gefietst en dan – als je er oog voor hebt, dan zie je ze genoeg. Verwijzingen naar God in de stad.
Alleen in de Theresiastraat liggen ze voor het oprapen;
Hier: het **Spaarwaterveld**. Een groen oase in de winkelstraat. Spelende kinderen: en kijk eens wat ze aan het doen zijn, ze harken eerst het gemaaide gras bij elkaar en ruimen het op -vóór ze gaan voetballen.

Of deze een **bruidsluier** die uit de straat lijkt te groeien, tegen de winkelpui op. Een teken van leven in een betonbrei. Net als de stokrozen die overal stonden te bloeien een paar weken terug.

En als je dan echt op gaat letten dan valt ook opeens de naam van een lunchroom je op: **Engelhard**. Het is jammer dat het niet engelhart met een 't' is. Maar hier nemen mensen de tijd voor elkaar op een terrasje en luister ze naar elkaar. Ze kan de één een engel voor de ander worden.

Dit waren wat voor de hand liggende voorbeelden. Ik denk dat we God ook, misschien nog wel beter kunnen vinden in kunst en poëzie. Omdat kunst ons dwingt anders, met andere ogen, te kijken. Omdat poëzie probeert te omschrijven wat niet te zeggen is, omdat beeldende kunst probeert te vangen in een beeld wat niet te vangen is. Deze bijvoorbeeld: Een tekst op een **bouwhek**: 'herdenken, vieren, koesteren'. Het gaat over 75 jaar bevrijding. Maar het gaat ook over ons, over het leven,

over wat je op de been houdt, over God. En deze bij het **Centraal Station**: een regel van Paul Biegel: "Wie zoekt, vindt -maar niet altijd wat hij zocht". Wat een prachtige zin. Gaat deze zin

niet óók over God en over geloven? Je zoekt naar God een leven lang. Je zoekt naar houvast, naar bevestiging van je geloof. En je vindt ook, maar eigenlijk altijd vind je iets anders dan je zocht. Omdat God zoveel groter is dan wij kunnen denken...

Wij gaan vandaag op zoek naar God in de stad.

De kinderen nu letterlijk: zij gaan naar buiten de wijk in, opruimen en bloemen zaaien en hoopvolle tekeningen op de straat krijten. Wij allemaal na de dienst. Naar buiten, opzoeken naar tekenen van God. Ik ben benieuwd!

In de dienst gaan we kijken hoe Paulus dat deed. God vinden in een wereldstad.

- Schriftlezing: Handeling 17: 16-34
- Lied: 'De wereld is van Hem vervuld' (Lied 825: 1 en 3) (solo)
- Preek

Paulus is Athene.

Met verbazing kijkt hij rond in de stad.

Verontwaardiging zelfs, zo lazten we. Wat een tempels. Wat een goden....

Paulus gaat in gesprek met de Atheners. Hij zoekt ze op op de markt en in de Stoa – de beroemde zuilengang waar de Atheners al eeuwen met elkaar praten over de zin van het leven. Maar in dat gesprek is niets van zijn verontwaardiging te merken.

Hij vertelt – bevlogen zoals Paulus dat kan, met hartstocht – over waar hij in gelooft. Over Jezus en de Opstanding.

En dat wekt interesse – al begrijpen ze er weinig van. De Atheners zijn altijd wel in voor een nieuwe theorie. Laat maar horen denken ze en ze nemen hem mee naar de Areopagus.

En wat doet Paulus op de Areopagus? Hij kiest een herkenningspunt. Een aanknopingspunt in de stad en de belevingswereld van de Atheners om zijn verhaal te vertellen. Want God is er al. Ver voor Paulus in Athene kwam was God daar al. En Paulus heeft sporen van God ontdekt in Athene. *Een altaar voor de onbekende God*. Zou dat een ingang zijn om mijn geloof te delen? Of worden al die inwoners van Athene te veel afgeleid door de wildgroei aan tempels en altaren? Is Athene te veel een smeltkroes van culturen en godsdiensten?

Paulus zoekt een ingang om de aandacht van de Atheners te trekken. En het lukt! Hoe is het mogelijk: ze hangen aan zijn lippen. "Hm een onbekende God – wat zou deze vreemdeling bedoelen?" Ten diepste zijn zij ook op zoek naar waarheid, naar zingeving, naar iets dat hen boven zichzelf uittilt. Wat is de grond onder mijn bestaan....

En daarover vertelt Paulus met hartstocht.

Deze God is van niemand van jullie ver weg. Je kunt hem niet vangen in beelden. Tastend en zoekend kun je hem vinden. Om je heen. Dichtbij je. In jezelf.

Indrukwekkend om te zien hoe Paulus woorden vindt om een geloof uit een andere cultuur en een andere taal onder woorden te brengen. In de kakafonie van geluiden weet hij even de aandacht vast te houden. Zonder concessies te doen.

Zo fietste ik de afgelopen week door onze stad.

Een smeltkroes van godsdiensten en culturen. Een kakafonie van geluiden. Hoeveel tempels en altaren zijn er in onze stad wel niet te vinden. Zouden wij als kerk, zou ik als gelovige zoeker daar nog iets aan kunnen toevoegen? En hoe dan? Wat weet ik eigenlijk van God? Is er een aanknopingspunt te vinden in het leven van al die mensen in onze stad?

Dat is de vraag. Het al oude christelijk geloof dreigt ten onder te gaan in de seculiere elite die ons geloof af doen als een sprookje. Het wordt overstemd door de neonreclames en de commercials die ons overtuigen dat we gelukkig worden van meer en mooiere dingen om ons heen. Onze godsdienstige markt is er een van maatschappelijk succes, eigen belang en economisch gewin.

Hoe kunnen we het nog over een God hebben die het aandurfde om mens te worden en zich over durfde te geven aan ons. Mens te worden als u en ik met alles dat daarbij hoort tot aan sterven toe.

Dat is toch geen succesverhaal? Dat wil toch niemand horen in deze tijd? Jezus – en die gekruisigd – daar kan je je toch niet aan spiegelen? Hij heeft verloren. Hij heeft het onderspit gedolven. Wil iemand daarnaar luisteren?

Is er een aanknopingspunt te vinden in het leven van de gemiddelde inwoner van Bezuidenhout of Mariahove? Kunnen wij een altaar vinden gewijd aan een onbekende god? Opeens viel het kwartje deze week. Welke plek kent elke inwoner van het Bezuidenhout? Waar fiets ik zo ongeveer elke dag langs?

U kent het **beeld**.

Juliana van Stolberg, de moeder van Willem van Oranje. Precies.

De moeder des vaderlands.

Maar het is zoveel meer. Dit standbeeld vertelt het verhaal van de overwinning op de dood.

Want alles leek verloren. Vijf jaar bezetting. Een verwoeste wijk door die afschuwelijke bombardementen. Zoveel mensen omgekomen, door de bommen, door de honger, door razzia's en concentratiekampen... Dit standbeeld staat symbool voor het falen van de mens. Jezus en die gekruisigd. Onvrijheid. Het recht van de sterkste. De schepping te niet gedaan.

Maar dit standbeeld bleef vier overeind, ook tijdens het bombardement op 3 maart 1945. Dit standbeeld bleef fier overeind tot op de dag van vandaag. Het vertelt het verhaal van nieuw begin. Van wederopbouw. Het werd verplaatst naar deze plek om ruimte te maken voor een nieuwe stad. Het vertelt het verhaal leven over de dood heen. Van nieuw begin. En vrijheid.

De standbeeld vertelt mij dat God ons vasthoudt over de dood heen. Dat hij een leven lang met je meegaat en je helpt opstaan als je bent gevallen. Dat wij iets hebben gekregen dat ons boven ons zelf doet uitstijgen, dat ons groter maakt dan we zijn, omdat God ons draagt en optilt.

Er zullen mensen zijn die afhaken als je dit vertelt, Die hun schouders ophalen als het gaat over verrijzenis en leven over de dood heen. Zij zullen zeggen: 'daarover moet u ons een andere keer nog maar eens vertellen.' En weglopen. Of mompelen – 'het is gewoon een standbeeld, hoor.' Dat zij dan zo. Er zullen er ook zijn die het herkennen. Dat ze soms tot hun eigen verbazing kracht vinden om op te staan en verder te gaan. Dat ze er nog zijn ondank mislukkingen in hun leven en pijn die ze hebben moeten ervaren. Zoals dit standbeeld al ruim een eeuw doet.

Het is maar een voorbeeld, hier om de hoek dat ons vertelt over Jezus en de opstanding.

En zo zijn er veel meer aanknopingspunten te vinden in de stad en in ons leven.

In kunst, in poëzie, in literatuur in muziek, en in ontmoetingen die iets van God bij je binnen brengen.

Want – dat vertelt het verhaal van Paulus, en dat vertelt onze toch van met nieuwe ogen de stad bekijken: je hoeft God niet te brengen – God is er allang. Je hoeft hem alleen maar te vinden.

Amen.

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Lied 'Hier is een stad gebouwd (LvdK 490: 1, 2, 3, 4, 9 en 10) (allen)
- Afscheid aftredende ambtsdragers
- Overlijdensafkondiging
- Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Digitale collecte (1. Diaconie algemeen , 2. Jeugdwerk JOP- Kliederkerk geeft hoop)

Gaan

- Slotlied 'Door de wereld gaat een woord' (Lied 802: 1, 4 en 5) (allen)
- Zegen, gevolgd door gezongen "Amen"